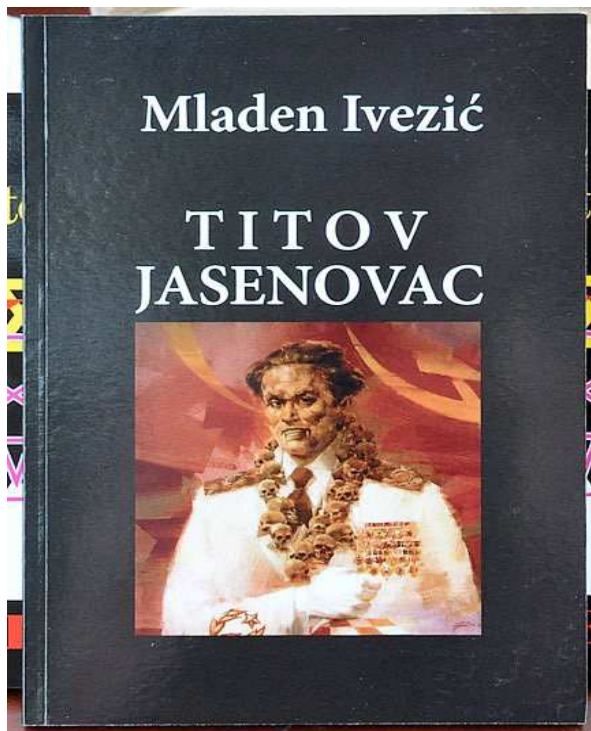

Povodom predstavljanja knjige Titov Jasenovac

Zagreb, 23. svibnja; Jučer je u Velikoj dvorani rezidencije Družbe Isusove u Palmotićevoj predstavljena najnovija knjiga mr. sc. Mladena Ivezića *Titov Jasenovac* (Samizdat, Zagreb 2014.). Predstavljajući su bili p. dr. Vladimir Horvat, DI, povijesni istraživač Jasenovca, prof. dr. Tomislav Sunić, hrvatski diplomat i sam autor. Dvorana je bila premala da primi sve zainteresirane, pa su mnogi ostali u predvorju dvorane i dvorištu rezidencije družbe, pomno prateći vrlo zanimljiva izlaganja.

Mladen Ivezić

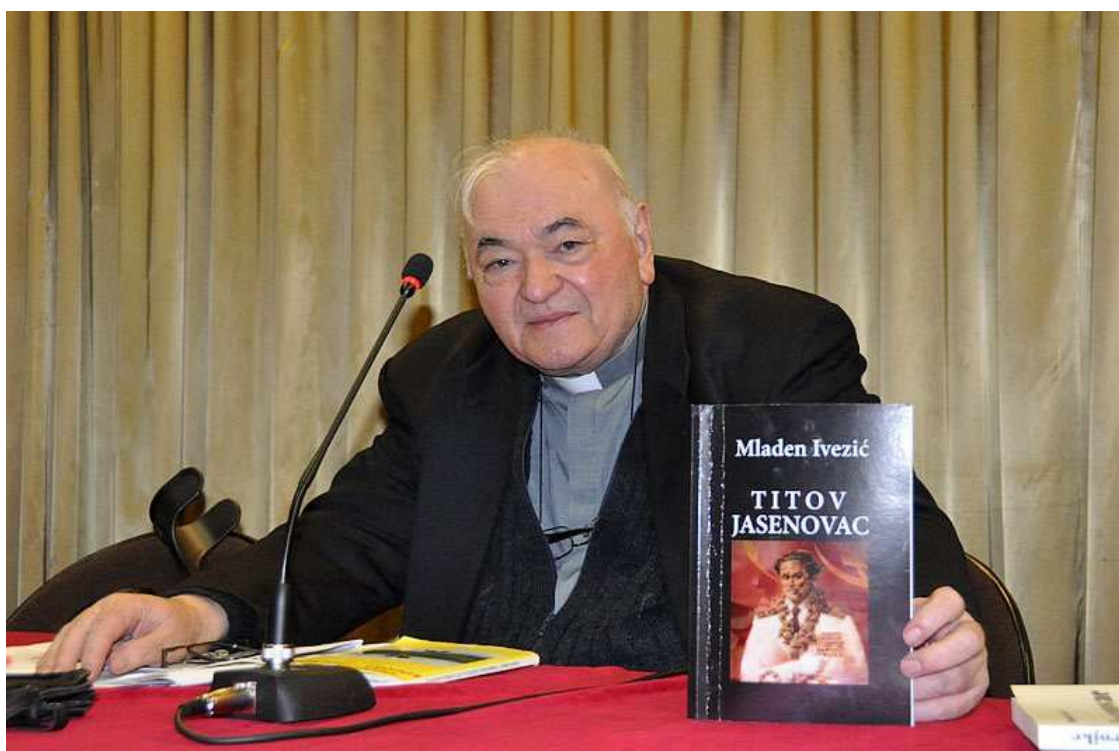
Na predstavljanju ove knjige uočene su istaknute javne osobe, primjerice biskup Valentin Pozaić, mons. Juraj Batelja, dr. Zdravko Tomac, dr. Stjepan Razum, Gordana Turić, režiser Jakov Sedlar, odvjetnik Željko Olujić, Vice Vukojević, dr. Ružica Ćvar i još neki drugi. Zanimljivo, bilo je i mlađe publike koja se tek sada suočava sa cjelokupnom dramom podvala, mitova i dogmi o Jasenovcu.

Brojne krivotvorine koje su i danas u javnom prostoru

U dvorani među slušateljstvom primijećeni su i neki poznati istraživači, koji svojim radom također doprinose rasčišćavanju crvene komunističke, danas antifašističke magle, u više od pola stoljeća jugokomunističkog optuživanja Hrvata za ustašoidnost i izmišljeni holokaust i genocid u Jasenovcu. Intrigantne knjige strukovnog povjesničara Mladena Ivezića i njegova marna istraživanja upravo te pojmove demantiraju. Najnovija knjiga Titov Jasenovac je nastavak Ivezićeve knjige Jasenovac - brojke (VI. naklada, Zagreb 2003.) kojom je nepobitno dokazano srbofilno napuhavanje broja žrtava, prihvaćeno i po današnjim tzv. antifašistima. Ona nepobitno utvrđuje postojanje logora Jasenovac poslije svibnja 1945., dakle kada su ga preuzeli partizani te istraživanjem dokazano koristili komunisti do 1948. godine za istrebljenje svih nepoćudnih Hrvata. Također postoje dokazi i za nastavak korištenja logora Jasenovac do 1951. godine tj. za teror nad svima onima koje su titoisti kasnije proglasili i progonili kao staljiniste.

Povijesni istraživač i suautor knjige Ogojela laž Jasenovca (Naklada EČ, Zagreb 2008.) dr. Vladimir Horvat, DI, u uvodnom dijelu napomenuo je da je logor Jasenovac bio radni logor, sa svojom administracijom. Pa je tako bilo zapisano tko je sve kroz logor prošao, kako ušao i kako izašao, odnosno umro ili kažnjen u logoru. Logor je nastao na drvnoj industriji i industriji ljevaonice crkvenih zvona, pa se proširio u svojoj radnoj aktivnosti na izradu pušaka, prve hrvatske strojnice, kao i izradu određenih zrakoplovnih dijelova za njemačku tvrtku Steier. Za svu tu proizvodnju potrebna je bila radna snaga, koja je u logoru bila dobro hranjena kako bi mogla kvalitetno proizvoditi, imala je zdravstvenu zaštitu, liječnika, zubara, postojala je i razonoda, igrao se nogomet i održavale glazbene priredbe. Dakle logor nije bio namijenjen istrebljivanju, već za proizvodnju u kojoj su radili kažnjenici. Sve to posve je različito od onoga kako su kasnije logor opisivali oni koji su htjeli stigmatizirati NDH i nametali neistinu da je logor bio koncentracijski i za istrebljenje nepoželjnih rasa i nacionalnosti.

Poslije rata se stvari u logoru mijenjaju, ali se logor nije ukinuo rekao je p. dr. Horvat. Ustvrdio je da se od partizana logor nastavio koristiti kao sabirni za zarobljenike s križnog puta i za likvidiranje protivnika Titovog režima. Strojevi za proizvodnju su odseljeni u Srbiju, a logor se po komunistima koristi kao mjesto odmazde. Postoje dokazi o tome, pa i oni da se pri radnim akcijama u '60-tim godinama, naišlo na ostatke žrtava čiji su predmeti ukazali da se radi o ostacima hrvatskih vojnika, kao i slavonskih civila. Dr. Vladimir Horvat je zaključuje kako su postojala tri logora Jasenovac. Objasnjenje o tom nazivu može se pročitati u njegovim priložima u Glasu Koncila koji izlaze kao feljton pod nazivom "Istina o tri Jasenovačka logora".

Prof. dr. Tomislav Sunić je rekao da se svakog autora knjige može prepoznati po bibliografiji i po citatima koje on koristi u svojoj knjizi. Vrijednost Ivezićeve knjige *Titov Jasenovac*, leži upravo u velikom broju citata i velikoj bibliografiji. "To je ujedno i Ivezićeva osobna karta, kojom on stručno demistificira jugoslavensku historiografiju, tj. jugoslavensku hagiografiju, glede navodnog ustaškog masovnog terora u logoru Jasenovac. Dodatnu snagu njegove knjige čini izbor bibliografije, u kojoj on ne navodi ustaška vrela ili neke desničarske izvore, već pretežno koristi citate iz knjiga partizanskih i komunističkih djelatnika i njihovih povjesničara", istaknuo je Sunić. Upozorio je kako je gotovo nevjerovatno na temelju službenih izvora bivših komunističkih historioografa utvrditi broj žrtava Jasenovca jer da je u bivšoj Jugoslaviji vladala velika konfuzija glede stvarnog broja žrtava ustaškog Jasenovca, koja je varirala, na temelju iskaza samih jugoslavenskih

kroničara i političara, od milijun i pol do 70 tisuća, pa sve do nekoliko stotina ljudi! Prof. Sunić je rekao kako se ujedno dolazi do zaključka da je jugoslavenskim komunistima bilo logično, nakon svibnja 1945., koristiti mjesto Jasenovac za vlastite likvidacije političkih neprijatelja. Trebalo je stoga stalno demonizirati cijeli hrvatski narod da bi se lakše prikrija masovna ubojstva Hrvata koja su jugoslavenski komunisti činili nakon Drugog svjetskog rata, pa i u samom logoru Jasenovac, istaknuo je prof. Sunić. Pojam Jasenovca koji su namjerno lažno širili lijevo-liberalni krugovi iz mitova je prerastao sada u dogmu i prekasno je očekivati da će iz tih krugova doći do promjena ili kajanja zbog neistina. Konačno se upitao o što je na tom polju u 25 godina hrvatske države radila hrvatska diplomacija, čiji je i on dio jedno vrijeme bio, kako bi se ta demonizacija Hrvata u svijetu raskrinkala i prikazalo stvarno stanje povijesnih srbokomunističkih krivotvorina. Usprkos vlastite države, niti jedno pitanje nije u Hrvatskoj riješeno glede realnog hrvatskog i srpskog žrtvoslovlja tijekom Drugog svjetskog rata - upravo zato jer bi tada komunisti i njihovi potomci postali pravno obilježeni kao sudionici i nasljednici jednog terorističkog pokreta, zaključio je dr. Sunić.

Sam autor Mladen Ivezić, povjesničar po struci, studentski je kolega prof. Ive Goldsteina, s kojim je u dijametralnom ideološkom i znanstvenom prijeporu. Ivezić je naveo nekoliko zanimljivosti iz logora Jasenovac. Zanimljiva je i ona dokumentirana sa dva izvorna pisma Židovske bogoštovne općine u Zagrebu iz travnja 1943. g., u vrijeme dok su rat i progoni Židova u Europi bili u izuzetnom zamahu. Tim se dopisima moli od hrvatskih vlasti tj. Glavnog ravnateljstva za javni red i sigurnost NDH kao i od Prečasnog Prvostolnog Kaptola da se udome Židovi iz drugih zemalja u Hrvatskoj, s prijedlogom novog logora u Sesevskom Kraljevcu! Naime, Židovska općina za svoje sunarodnjake moli da ih se spasi i udomi, kako bi se spasili od progona u susjednim zemljama. Ivezić se pita, kako to da niti jedan od lijevo-liberalnih istraživača Jasenovca nikada ranije nije objavio ni protumačio te dokumente. Jasno, jer se je potrebno onda upitati, kakva je to genocidna NDH i Jasenovac bili u travnju 1943.?

Možda je najdojmljiviji onaj događaj iz 1942. kada su ustaše u logoru Jasenovac strijeljali 10 svojih kolega čuvara, zbog pronevjere i šverca. Njihovi su se grobovi nalazili u središtu logora, zbog opomene, kako bi idući novi čuvari nad tim grobovima prisezali na poštenje i upozorenje na kaznu zloporabe svog položaja. Daljnje dokaze i navode zbog čega knjiga nosi naslov Titov Jasenovac treba svakako prepustiti čitatelju, kako bi sami došli do svojih zaključaka

Pitanje arhiva logora Jasenovac

Ono što je ovim predstavljanjem ostalo premalo istaknuto, odnosno naglašeno jest to da je NDH imala svoju arhivu. Tako je i logor Jasenovac imao svoju administraciju sa ulaznim i izlaznim knjigama zatočenika, sa knjigama počinjenja smrtnih kazni, sa knjigama umrlih od raznih bolesti, sa knjigama pohrane vrijednosnih stvari pri ulazu u logor. Sva ta dokumentacija u svibnju 1945. nalazila se u posjedu NDH. Sva je arhiva NDH, prije uzmicanja prema Bleiburgu, ostavljena u Nadbiskupiji na Kaptolu u Zagrebu. Po prevratu i dolasku partizana arhiva se otima sa Kaptola i tko zna po čijem nalogu otuđuje i odvozi u Beograd. Postavlja se pitanje kada će ona biti vraćena današnjoj Republici Hrvatskoj kao pravnoj državi nasljednici?

Ta arhiva bi nepobitno utvrdila i dokazala mnoge činjenice, pa tako laž i istinu o Jasenovcu. Ne bi li to trebao biti jedan od krucijalnih zadataka sadašnje ministricе Ministarstva vanjskih poslova RH da se imperativno i uvjetovano zatraži od Beograda vraćanje svih dokumenata i arhiva NDH u Zagreb? Dosadašnja istraživanja raznih istraživača donose mnoge nepoznate činjenice i nepobitno dokazuju da je Jasenovac poslije svibnja 1945. postao mjesto surovih komunističkih odmazdi i izživljavanja. Ta istina sve više izlazi na vidjelo, pa je i knjiga Mladena Ivezića *Titov Jasenovac* još jedan veliki i neprocjenjivi doprinos tom nastojanju u traganju za istinom o Jasenovcu.

(Foto: T.N.)

Poprsje Dr. Ivana Merza u dvorištu rezidencije Družbe Isusove u Palmotićevoj ulici u Zagrebu.

Tekst: **Damir Borovčak**
Slike: **Ljubomir Škrinjar**